

Wartości minimum socjalnego w województwach i klasach miejscowości w 2024 r.

Wprowadzenie

Minimum socjalne to model konsumpcji niezamożnych gospodarstw domowych. To kategoria obecna w polskiej polityce społecznej na długo przed zmianami w 1989 r. Zakres i poziom zaspokajanych potrzeb w minimum socjalnym powinny zapewniać takie warunki, aby umożliwiać każdej osobie reprodukcję sił życiowych, posiadanie i wychowanie potomstwa oraz utrzymanie więzi społecznych¹. Wartości modelu minimum socjalnego są ważnym punktem odniesienia w analizach i działaniach instytucji publicznych (np. wymiar sprawiedliwości, urzędy skarbowe) oraz prywatnych (np. banki, NGO)².

W pracy przedstawiono przestrzenne zróżnicowanie wartości minimum socjalnego dla warunków cenowych w 2024 r. Przy sporządzaniu szacunków bazowano na notowaniach cen wybranych dóbr i usług udostępnionych przez Główny Urząd Statystyczny³.

Warto wspomnieć, że od 2023 r. w badaniu modelowych kosztów mieszkaniowych (czynsz, opłaty za eksploatację itp.) zamiast mieszkania spółdzielczego obrano lokal zarządzany przez wspólnotę mieszkaniową. Ta ostatnia jest bardziej reprezentatywnym typem mieszkania zarządzanego wspólnie.

Przedstawione wyniki nie uwzględniają specyfiki regionów: ilustrują one cenową dostępność dóbr i usług ujętych w modelu. W analizie posłużono się wartościami w złotych, w ujęciu miesięcznym (dla gospodarstwa domowego bądź na osobę w gospodarstwie).

Analiza ilustruje zróżnicowania przestrzenne na przykładzie gospodarstwa domowego rodziców z dwójką dzieci. Wartości dla wszystkich badanych typów gospodarstw zamieszczone są w Aneksie. Dla zobrazowania badanych różnic wykorzystano miarę odchylenia od wartości średniej dla kraju, wyrażoną w punktach procentowych (p.p.).

¹ Zakłada to zaspokajanie potrzeb na godziwym, a jednocześnie skromnym poziomie, z uwzględnieniem wskazań nauki (np. normy żywieniowe), ale także norm obyczajowych i kulturowych czy norm prawnych (np. w zakresie mieszkania, edukacji). Por. Kurowski 2022.

² GUS wykorzystuje wartości minimum socjalnego do wyznaczania tzw. sfery niedostatku, nie będącej sferą ubóstwa (por. GUS 2023, 41-55).

³ Chodzi o ceny w ujęciu średniorocznym. Część z nich jest jednolita w całym kraju (są to np. opłaty za przejazd koleją, połączenia telefoniczne, leki refundowane). W sytuacji braku danych dla jednego lub kilku województw, przyjmowano wartość ogólnopolską. Gdy brakowało danych w GUS, wartość określano na podstawie rozpoznania rynku i oceny eksperckiej.

1. Zróżnicowanie minimum socjalnego w przekroju województw

W 2024 r. najniższe wartości minimum socjalnego dla rodziny z dwójką dzieci odnotowano w woj. podlaskim (-4,7 p.p.) oraz podkarpackim (-4,0 p.p.), najwyższe zaś wystąpiły w woj. lubuskim (+3,9 p.p.). Rozpiętość między regionami o skrajnych wartościach wzrosła do 8,6 p.p. co stanowi wzrost o 1,3 p.p.⁴ Zróżnicowanie wprawdzie wzrosło, jednak jego skala jest relatywnie niewielka. Rzeczywiste wydatki gospodarstw domowych w przekroju województw (ostatnie dostępne badania GUS dotyczą 2023 r.) ukazują zróżnicowanie prawie czterokrotnie wyższe (por. tabela 1, wykres 1).

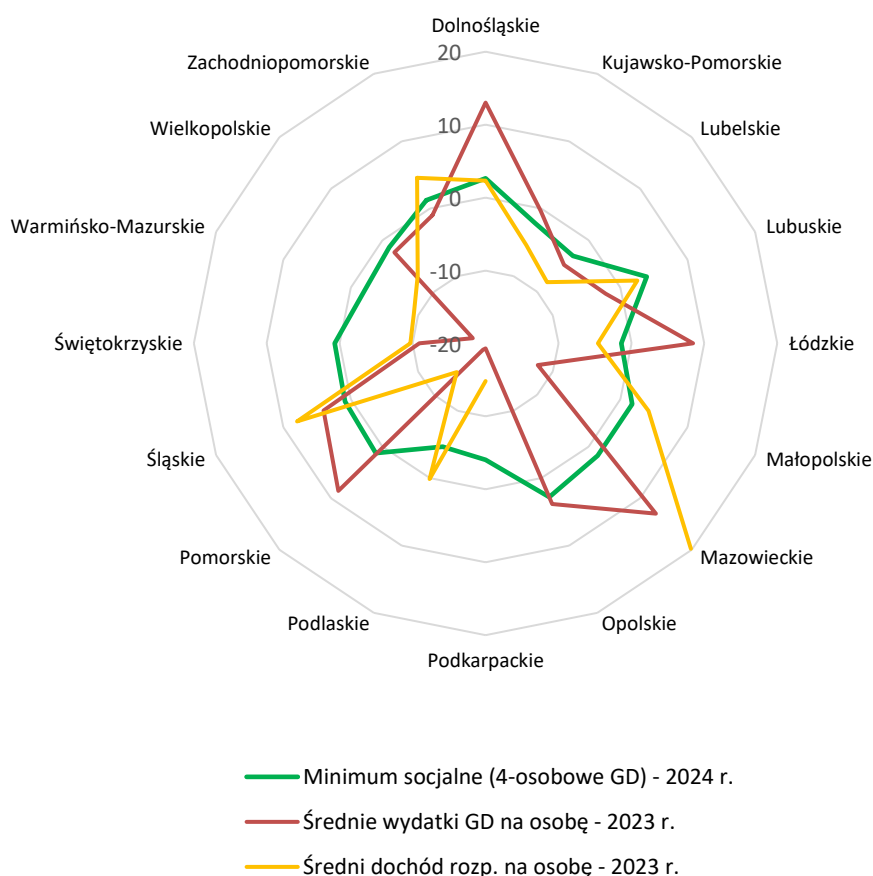
Tabela 1. Poziom i zróżnicowanie wartości minimum socjalnego z 2024 r. na tle przeciętnych wydatków gospodarstw domowych w 2023 r.

Województwo	Minimum socjalne (2024) gosp. 4-osobowe		Przeciętne wydatki gospodarstw domowych (2023)	
	Wydatki na osobę w zł	Odchylenie od wartości dla Polski (w p.p.)	Wydatki na osobę w zł	Odchylenie od wartości dla Polski (w p.p.)
Dolnośląskie	1 507,85	2,6	1 849,29	13,0
Kujawsko-Pomorskie	1 437,29	-2,2	1 631,42	-0,3
Lubelskie	1 424,34	-3,0	1 558,16	-4,8
Lubuskie	1 526,73	3,9	1 600,89	-2,2
Łódzkie	1 448,79	-1,4	1 774,58	8,5
Małopolskie	1 495,24	1,8	1 435,47	-12,3
Mazowieckie	1 494,93	1,8	1 849,11	13,0
Opolskie	1 510,31	2,8	1 699,17	3,8
Podkarpackie	1 409,78	-4,0	1 320,27	-19,3
Podlaskie	1 400,57	-4,7	1 324,01	-19,1
Pomorskie	1 487,89	1,3	1 776,65	8,6
Śląskie	1 481,60	0,8	1 702,49	4,0
Świętokrzyskie	1 479,25	0,7	1 457,42	-10,9
Warmińsko-Mazurskie	1 442,06	-1,8	1 340,05	-18,1
Wielkopolskie	1 449,66	-1,3	1 597,97	-2,3
Zachodniopomorskie	1 487,21	1,2	1 619,92	-1,0
Polska	1 469,13	0,0	1 636,29	0,0

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych IPiSS oraz GUS (2024). Uwaga: dane MS dotyczą niezmiennego ilościowo koszyka minimum socjalnego, a zmiany jego wartości wynikają z różnej dynamiki poziomu cen.

⁴ W 2023 r. różnica ta wynosiła 7,3 p.p.

Wykres 1. Odchylenie wartości minimum socjalnego w 2024 r.
na tle średnich wydatków i dochodów gospodarstw domowych w 2023 r. (w p.p., Polska = 0)

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych IPiSS i GUS (2024). Uwagi: Dane MS dotyczą niezmiennego ilościowo koszyka minimum socjalnego, a zmiany jego wartości wynikają z różnej dynamiki poziomu cen. W danych dot. dochodów rozporządzalnych gospodarstw domowych w woj. opolskim, z uwagi na zbyt małą liczbę odpowiedzi nie podano tej wartości.

Zróznicowanie wydatków w minimum socjalnym w głównych grupach potrzeb w przekroju województw przedstawiają dane w tabeli 2. Dla czteroosobowego gospodarstwa z dwójką dzieci w 2024 r. w Polsce żywność oraz koszty utrzymania mieszkania w tym modelu stanowiły największy udział (30,6% oraz 26,8%). Innymi znaczącymi grupami potrzeb były wydatki na transport i łączność (10,2%) oraz rekreację i kulturę (7,6%).

Najwyższą wartość koszyka żywnościowego dla tego gospodarstwa domowego odnotowano w woj. lubuskim (+5,1 p.p.), najniższą natomiast w woj. świętokrzyskim (-4,6 p.p.). Zróznicowanie wartości skrajnych wyniosło 9,7 p.p.⁵

Wydatki na utrzymanie mieszkania i nośniki energii były bardziej zróżnicowane. Najwyższy ich poziom oszacowano dla woj. lubuskiego (+8,6 p.p.), najniższy zaś wystąpił w woj. warmińsko-mazurskim (-6,1 p.p.). Rozpiętość między skrajnymi wartościami w przekroju województw w 2024 r. wzrosła i wynosiła 14,7 p.p. (wobec 13,4 p.p. z 2023 r.).

⁵ W 2023 r. wyniosło ono 10,1 p.p. w latach 2022 i 2021 było to odpowiednio 6,9 oraz 7,9 p.p.

Tabela 2. Zróżnicowanie minimum socjalnego w głównych grupach potrzeb w 2024 r.
(odchylenie od wartości średniej dla Polski, w p.p., Polska = 0)

Województwo	MS ogółem	Żywność	Utrzymanie mieszkania i n. energii	Transport i łączność	Kultura i rekreacja	Edukacja	Odzież i obuwie	Ochrona zdrowia
Dolnośląskie	2,6	3,3	-0,6	7,4	1,0	5,9	0,9	6,7
Kujawsko-Pomorskie	-2,2	-0,5	-5,3	3,3	-6,9	-5,8	-0,5	3,2
Lubelskie	-3,0	-2,3	-4,7	0,1	-12,3	-0,9	5,9	-5,5
Lubuskie	3,9	5,1	8,6	-0,5	-1,1	-0,3	3,7	2,7
Łódzkie	-1,4	-3,1	3,2	-2,7	-7,9	-4,7	-2,3	-3,5
Małopolskie	1,8	0,1	-1,7	-0,1	27,9	-4,8	2,9	4,3
Mazowieckie	1,8	1,3	0,9	0,9	3,7	5,3	2,3	2,4
Opolskie	2,8	-0,3	7,8	4,4	-3,6	7,4	1,0	2,0
Podkarpackie	-4,0	-2,0	-6,0	-5,3	-1,7	-5,4	-0,7	-8,9
Podlaskie	-4,7	-3,8	-5,8	-5,4	-2,5	-2,1	-4,8	-11,3
Pomorskie	1,3	3,2	0,5	1,5	1,1	0,9	-2,2	0,7
Śląskie	0,8	0,0	4,1	0,8	-3,6	4,4	-4,7	-3,7
Świętokrzyskie	0,7	-4,6	4,7	0,9	14,2	0,3	2,6	-2,3
Warmińsko-Mazurskie	-1,8	1,9	-6,1	-4,7	-0,4	-5,7	3,5	-0,8
Wielkopolskie	-1,3	-1,5	0,0	-0,5	-6,6	-2,8	-1,9	2,9
Zachodniopomorskie	1,2	0,4	5,3	-2,1	0,8	-3,8	-2,0	3,5

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych IPISS. Uwagi jak w tabeli 1.

W zakresie potrzeb związanych z transportem i łącznością, najwyższe wydatki odnotowano w woj. dolnośląskim (+7,4 p.p.), najniższe natomiast - w woj. podlaskim (-5,4 p.p.). Znacznie większy stopień zróżnicowań wystąpił w koszykowych wydatkach na kulturę i rekreację. Najwyższe wartości na ten cel oszacowano w woj. małopolskim (+27,9 p.p.), a najniższe w woj. lubelskim (-12,3 p.p.). Rozziew między tymi wartościami sięgał zatem 40,2 p.p. (wobec 24,6 p.p. w 2023 r.). Wartość modelowych wydatków na edukację była najwyższa w woj. opolskim (+7,4 p.p.), najniższa natomiast w woj. kujawsko-pomorskim (-5,8 p.p.). Różnice między wartościami skrajnymi w wydatkach edukacyjnych spadły do poziomu 13,2 p.p. w 2024 r. (wobec 20,9 p.p. w 2023 r.).

Najniższe wydatki koszykowe na ochronę zdrowia odnotowano w woj. podlaskim (-11,3 p.p.), a najwyższe w woj. dolnośląskim (+6,7 p.p.). Różnica wartości skrajnych w 2024 r. wzrosła do 18,0 p.p. (wobec 16,1 p.p. rok wcześniej). Wydatki na odzież i obuwie w minimum socjalnym były najwyższe w woj. lubelskim (+5,9 p.p.), najniższe zaś w woj. podlaskim (-4,8 p.p.).

W 2024 r. w strukturze przeciętnych wydatków na utrzymanie mieszkania i nośniki energii w Polsce największy udział stanowiły:

- a) opłaty za dostarczenie wody i inne usługi mieszkaniowe (22,6%),
- b) koszt podgrzania wody użytkowej (31,9%),
- c) wydatki na czynsz, fundusz remontowy i bieżące naprawy (15,9%),
- d) centralne ogrzewanie (17,2%).⁶

⁶ Udziały w nawiasach odzwierciedlają strukturę minimum socjalnego dla gospodarstwa z dwójką dzieci w Polsce. Struktura tych wydatków w województwach czy klasach miejscowości jest zróżnicowana.

Odchylenia od wartości średnich wymienionych składowych kosztów mieszkaniowych podane są w tabeli 3 oraz na wykresie 2.

Tabela 3. Zróżnicowanie głównych kosztów mieszkaniowych w minimum socjalnym w 2024 r. w przekroju województw (odchylenie od wartości średniej dla Polski, w p.p., Polska = 0)

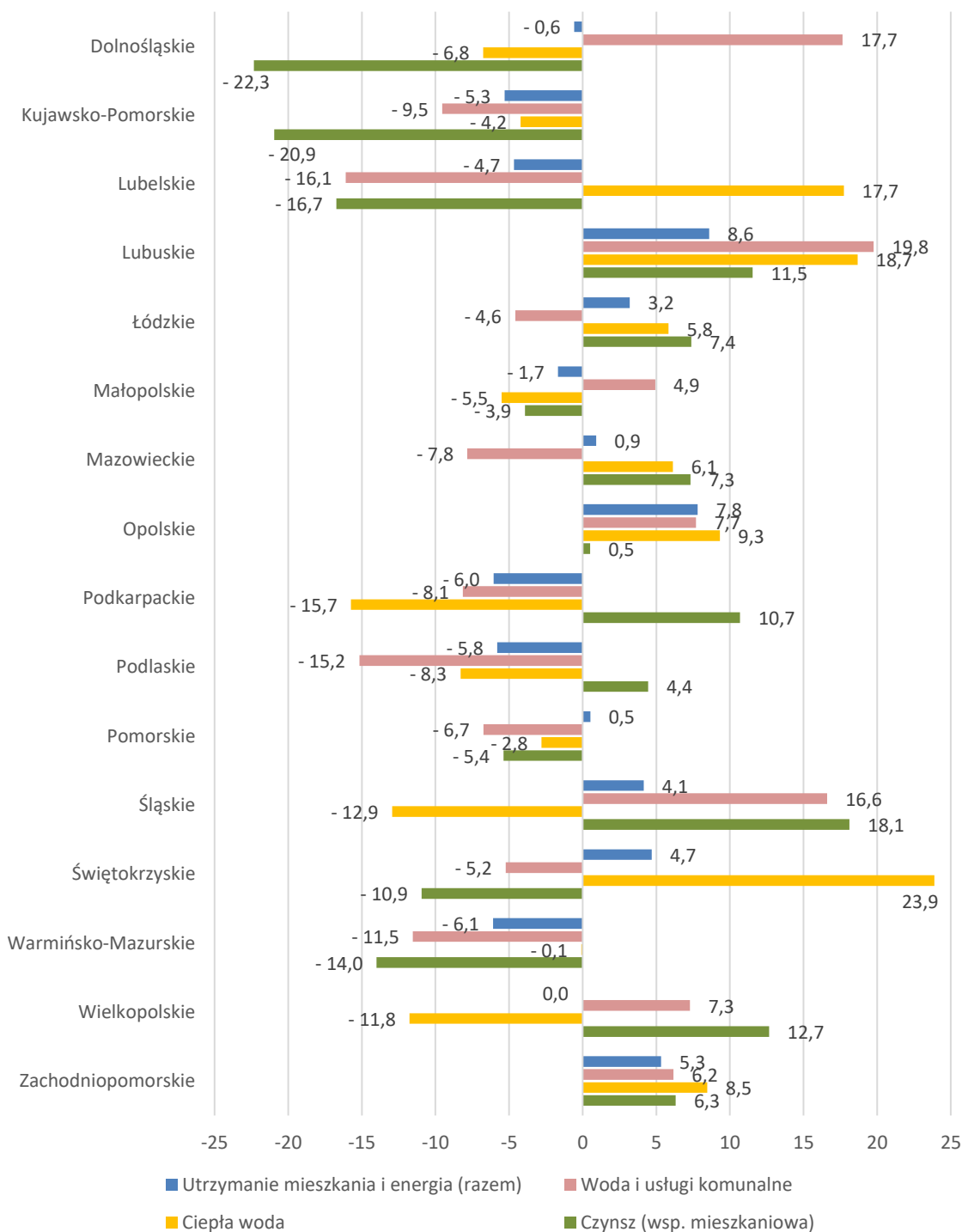
Województwo	Utrzymanie mieszkania i nośniki energii	W tym:			
		Woda i usługi komunalne	Ciepła woda	Czynsz i pozostałe (wsp. mieszkaniowa)	Centralne ogrzewanie
Dolnośląskie	-0,6	17,7	-6,8	-22,3	5,0
Kujawsko-Pomorskie	-5,3	-9,5	-4,2	-20,9	-2,2
Lubelskie	-4,7	-16,1	17,7	-16,7	-20,9
Lubuskie	8,6	19,8	18,7	11,5	-16,9
Łódzkie	3,2	-4,6	5,8	7,4	6,7
Małopolskie	-1,7	4,9	-5,5	-3,9	-6,3
Mazowieckie	0,9	-7,8	6,1	7,3	-1,9
Opolskie	7,8	7,7	9,3	0,5	14,3
Podkarpackie	-6,0	-8,1	-15,7	10,7	-4,6
Podlaskie	-5,8	-15,2	-8,3	4,4	-5,2
Pomorskie	0,5	-6,7	-2,8	-5,4	22,8
Śląskie	4,1	16,6	-12,9	18,1	11,9
Świętokrzyskie	4,7	-5,2	23,9	-10,9	-1,7
Warmińsko-Mazurskie	-6,1	-11,5	-0,1	-14,0	-10,4
Wielkopolskie	0,0	7,3	-11,8	12,7	3,9
Zachodniopomorskie	5,3	6,2	8,5	6,3	-5,6

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych IPISS. Uwagi jak w tabeli 1.

Wspomniano już, że rozpiętości między skrajnymi wartościami wydatków na utrzymanie mieszkania i nośniki energii wyniosły 14,7 p.p. Spośród czterech wspomnianych składowych tych kosztów, największe zróżnicowania wystąpiły w opłatach za centralne ogrzewanie (43,7 p.p.) oraz za czynsz we wspólnocie mieszkaniowej (40,4 p.p.).⁷ Najwyższy modelowy koszt za ogrzewanie mieszkania odnotowano w woj. pomorskim (+22,8 p.p.), najniższy zaś wystąpił w woj. lubelskim (-20,9 p.p.). Najwyższy poziom czynszu (łącznie z funduszem remontowym itp.) odnotowano w woj. śląskim (+18,1 p.p.), najniższe natomiast – w woj. dolnośląskim (-22,3 p.p.).

⁷ W dwóch innych rodzajach opłat różnice między wartościami skrajnymi w 2024 r. były również wysokie (39,6 p.p. za podgrzanie wody 35,9 p.p. za dostarczenie zimnej wody i innych usług).

Wykres 2. Zróżnicowanie głównych czynników w kosztach utrzymania mieszkania i nośników energii w minimum socjalnym w 2024 r. (odchylenia od wartości średniej dla Polski, w p.p., Polska = 0)

Źródło: opracowanie własne. Uwagi jak w tabeli 1.

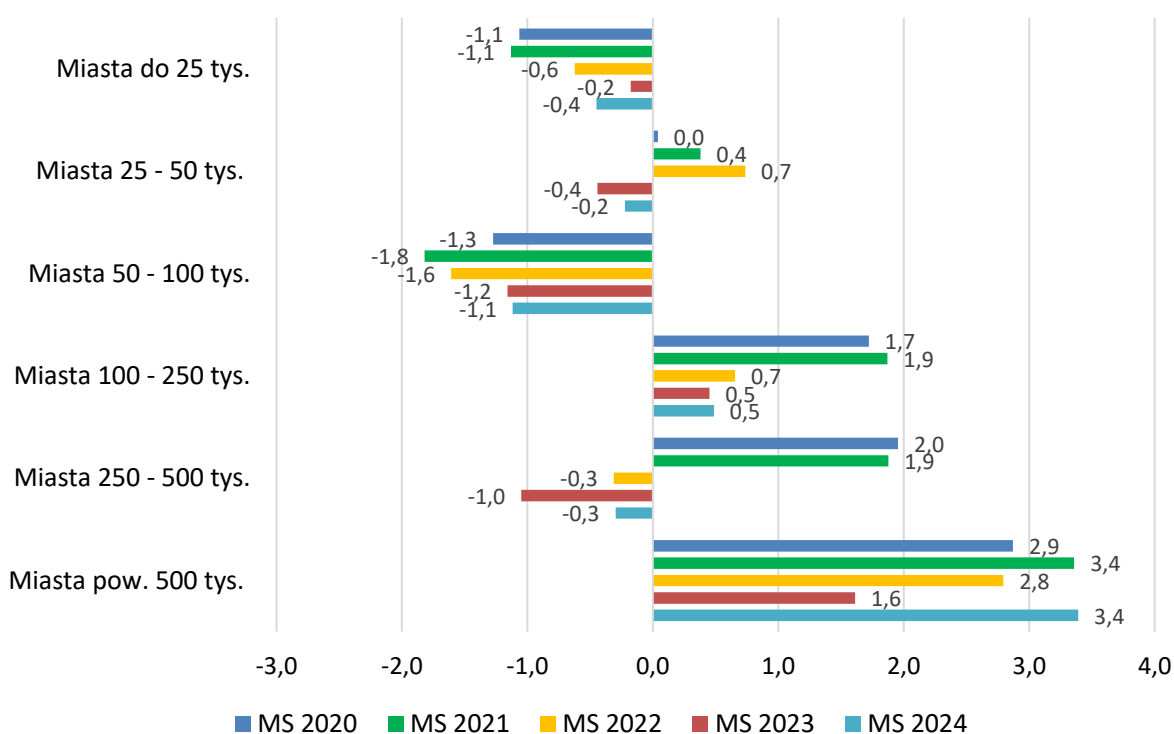
2. Zróżnicowanie minimum socjalnego w przekroju klas miast

W badaniach nad stopniem zróżnicowań wartości minimum socjalnego w klasach miast w ostatnich 10 latach, najwyższa różnica między wartościami skrajnymi wystąpiła w 2017 r. (7,5 punktu procentowego). W latach 2020-2024 najwyższy stopień zróżnicowania wystąpił

w 2021 r. wynosząc 5,2 p.p. W 2024 r. różnica ta wyniosła 4,5 p.p., co wobec niskiego poziomu z 2023 r. (2,8 p.p.) stanowi znaczący wzrost.

Wartość minimum socjalnego dla 4-osobowego gospodarstwa domowego w największych aglomeracjach była wyższa od wartości średniej dla kraju o 3,4 p.p. (podobnie jak w 2021 r.). Najniższa wartość minimum socjalnego wystąpiła w miastach od 50 do 100 tys. mieszkańców: była ona niższa od wartości średniej o 1,1 p.p.

Wykres 3. Zróznicowanie minimum socjalnego w klasach miast w latach 2020-2024 (odchylenia od wartości średniej dla Polski, w p.p., Polska = 0)

Źródło: opracowanie własne. Uwagi jak w tabeli 1.

Ten nietypowy obraz wynika z tendencji, które ujawniają się w głównych grupach potrzeb ujętych w minimum socjalnym. W miastach od 250 do 500 tys. mieszkańców modelowe wydatki w niektórych grupach były wyższe od przeciętnego poziomu w kraju. W miastach tych na wartość wydatków na żywność była o 4,9 p.p. wyższa, podobnie jak poziom wydatków na transport i łączność (+5.3 p.p.) Poziom wydatków modelowych na edukację i ochronę zdrowia był wyższy odpowiednio o 7,9 p.p. oraz o 4,2 p.p. (por. Tabela 4). Jednak te zwyżki zniwelowane były przez niskie koszty utrzymania mieszkania - były one aż o 13,1 p.p. niższe niż przeciętnie w kraju. Przy dużym udziale wydatków na mieszkanie i nośniki energii w strukturze koszyka (średnio 26,8%) – ich niższa wycena zaważyła o tym, że wartość minimum socjalnego w miastach od 250 do 500 tys. mieszkańców prawie nie odbiega od wartości średniej w kraju (-0,3 p.p.).

W miastach o liczbie mieszkańców od 50 do 100 tys. osób wartość żywności oraz wydatków na utrzymanie mieszkania był niższe odpowiednio o 2,5 p.p. oraz o 3,4 p.p. od

wartości średniej. Poza wyższymi (+4,3 p.p.) wydatkami na transport i łączność, w pozostałych grupach wydatków różnice były niewielkie: oscylowały między +0,8 p.p. (ochrona zdrowia) a +2,1 p.p. (kultura i rekreacja). Przy silnym udziale dwóch ważnych czynników (żywność i mieszkanie) i niewielkim wpływie pozostałych składowych, efektem jest niskie odchylenie w dół od wartości średniej (-1,1 p.p.).

Tabela 4. Zróżnicowanie minimum socjalnego w klasach miast w 2024 r.
według głównych grup wydatków (odchylenie od średniej dla Polski, w p.p., Polska = 0)

Miasta o liczbie mieszkańców	MS ogółem	Żywność	Utrzymanie mieszkania i n. energii	Transport i łączność	Kultura i rekreacja	Edukacja	Odzież i obuwie	Ochrona zdrowia
Do 25 tys.	-0,4	-1,4	5,0	-5,6	-4,7	-2,4	-2,0	-1,9
25–50 tys.	-0,2	0,8	-1,6	0,1	2,0	-1,2	1,0	-1,1
50–100 tys.	-1,1	-2,5	-3,4	4,3	2,1	1,2	-2,6	0,8
100–250 tys.	0,5	0,9	0,8	1,5	-3,9	0,0	1,6	1,8
250–500 tys.	-0,3	4,9	-13,1	5,3	3,5	7,9	3,7	4,2
Pow. 500 tys.	3,4	4,0	-0,6	3,2	10,4	6,4	1,5	6,2

Źródło: opracowanie własne. Uwagi jak w tabeli 1.

Tabela 5. Zróżnicowanie głównych kosztów utrzymania mieszkania w minimum socjalnym w 2024 r.
w klasach miast (odchylenie od średniej dla Polski, w p.p., Polska = 0)

Miasta o liczbie mieszkańców	Utrzymanie mieszkania i nośniki energii razem	W tym:			
		Ciepła woda	Woda i usługi komunalne	Centralne ogrzewanie	Czynsz i pozostałe (wsp. mieszkaniowa)
Do 25 tys.	5,0	10,2	1,4	3,0	3,7
25–50 tys.	-1,6	-1,8	0,3	-2,2	-4,1
50–100 tys.	-3,4	-2,2	-4,2	4,6	-15,1
100–250 tys.	0,8	-6,9	5,9	3,5	9,1
250–500 tys.	-13,1	-20,7	-6,7	-29,3	0,6
Pow. 500 tys.	-0,6	-7,5	-3,7	-1,5	19,8

Źródło: opracowanie własne. Uwagi jak w tabeli 1.

Dane z powyższej tabeli 5 rzucają światło na pytanie o czynniki wpływające na nietypowy rozkład kosztów utrzymania mieszkania i nośników energii w minimum socjalnym. Dla wartości średniej w kraju podgrzanie ciepłej wody stanowiło 31,9% kosztów utrzymania mieszkania, dostarczenie wody i innych usług mieszkaniowych – 22,6%, centralne ogrzewanie – 17,2%, zaś czynsz i pozostałe wydatki we wspólnocie mieszkaniowej – 15,9%.

W 2024 r. opłaty za ciepłą wodę cechowały się wysokim zróżnicowaniem (30,9 p.p.). Najwyższy koszt podgrzania wody odnotowano w miastach do 25 tys. mieszkańców (+10,2 p.p.), natomiast najniższy poziom wydatków na ten cel oszacowano dla miast od 250 do 500 tys. osób (-20,7 p.p.). Poziom opłat za wodę i usługi komunalne odzwierciedlają politykę samorządową. W 2024 r. opłaty te były najwyższe (+5,9 p.p.) w miastach o liczbie

mieszkańców od 100 do 250 tysięcy, a najniższe – ponownie w miastach od 250 do 500 tys. mieszkańców (-6,7 p.p.). Podobna tendencja zachodzi w przypadku opłat za centralne ogrzewanie (tabela 5). Co do wydatków na utrzymanie mieszkania we wspólnocie mieszkaniowej, koszty te były najwyższe w miastach największych o prawie jedną piątą (+19,8 p.p.), a najniższe w miastach do 50 do 100 tys. mieszkańców (-15,1 p.p.).

Literatura:

Deniszczuk, L., Kurowski, P., Styr, M., 2007. *Progi minimalnej konsumpcji gospodarstw domowych wyznaczone metodą potrzeb podstawowych. Rodzaje, oszacowania i zastosowania polityce społecznej*. Warszawa: IPiSS.

Golinowska, S., 2018. *O polskiej biedzie w latach 1990-2015, Definicje, miary, wyniki*. Warszawa: WN Scholar.

GUS, 2024. *Budżety gospodarstw domowych w 2023 r.* Warszawa: GUS. Dostęp <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/warunki-zycia/dochody-wydatki-i-warunki-zycia-ludnosci/budzety-gospodarstw-domowych-w-2023-roku,9,22.html>

GUS, 2023. *Ubóstwo w Polsce w latach 2021 i 2022. Analizy statystyczne*. Warszawa: GUS.

GUS, 2021. *Ubóstwo w Polsce w latach 2019 i 2020. Analizy statystyczne*. Warszawa: GUS.

Kurowski, P. 2023. Wartości minimum egzystencji i minimum socjalnego w 2022 r. w układzie przestrzennym. *Polityka Społeczna*, nr 7, s. 29-36.

Kurowski, P., 2022. Rola minimum socjalnego i minimum egzystencji w Polsce w ujęciu historycznym. *Polityka Społeczna*, nr 23T, s. 37–44.

opracował: dr Piotr Kurowski

Aneks. Minimum socjalne: dane regionalne (średniorocznie w 2024 r.)

Tabela A. Wartość minimum socjalnego w 2024 r. w przekroju wojewódzkim (w zł)

Gospodarstwa	Pracownicze						Emeryckie	
	1- osobowe	2- osobowe	3- osobowe	3- osobowe	4- osobowe	5- osobowe	1- osobowe	2- osobowe
Województwo	(M + K)/2	M + K	M + K + DM	M + K + DS	M + K + DM + DS.	M + K + DM + 2 x DS	(M + K)/2	M + K
Dolnośląskie	1 848,33	3 150,98	4 631,97	4 977,95	6 031,40	7 441,30	1 833,06	3 119,15
Kujawsko-Pomorskie	1 765,93	2 981,19	4 430,59	4 739,48	5 749,17	7 069,80	1 739,92	2 932,87
Lubelskie	1 733,24	2 953,49	4 364,59	4 701,22	5 697,37	7 031,82	1 727,24	2 945,76
Lubuskie	1 862,69	3 162,41	4 672,68	5 030,35	6 106,94	7 547,08	1 846,79	3 139,82
Łódzkie	1 801,39	3 030,00	4 446,88	4 788,13	5 795,15	7 147,86	1 776,98	2 981,26
Małopolskie	1 895,97	3 216,43	4 600,86	4 927,24	5 980,96	7 365,42	1 791,97	3 033,16
Mazowieckie	1 850,28	3 130,87	4 581,21	4 949,30	5 979,73	7 395,35	1 809,75	3 058,46
Opolskie	1 859,89	3 147,09	4 624,29	5 005,34	6 041,25	7 475,23	1 819,86	3 064,05
Podkarpackie	1 764,33	2 968,67	4 324,99	4 661,38	5 639,12	6 956,91	1 731,46	2 907,32
Podlaskie	1 743,15	2 933,47	4 295,81	4 632,43	5 602,28	6 918,81	1 735,95	2 918,29
Pomorskie	1 854,66	3 122,13	4 564,10	4 930,08	5 951,56	7 352,97	1 828,07	3 077,42
Śląskie	1 847,56	3 109,94	4 531,71	4 902,21	5 926,41	7 332,93	1 825,37	3 063,08
Świętokrzyskie	1 813,46	3 080,80	4 537,35	4 885,59	5 916,99	7 302,10	1 788,96	3 034,91
Warmińsko-Mazurskie	1 783,59	3 017,33	4 443,79	4 740,29	5 768,23	7 096,47	1 761,74	2 983,35
Wielkopolskie	1 797,07	3 021,96	4 447,27	4 778,59	5 798,66	7 151,01	1 780,44	2 992,33
Zachodniopomorskie	1 851,95	3 121,91	4 579,23	4 898,53	5 948,85	7 323,49	1 823,83	3 077,62
Polska	1 818,35	3 073,08	4 507,94	4 851,86	5 876,50	7 252,77	1 790,58	3 022,49

Symbole: M – mężczyzna w wieku 25-60 lat, K – kobieta w wieku 25-60 lat, (M + K)/2 – wydatki na poziomie średniej arytmetycznej dla gospodarstwa mężczyzny i kobiety, DM – dziecko młodsze w wieku 4-6 lat, DS – dziecko starsze w wieku 13-15 lat. W przypadku gospodarstw emeryckich symbole M i K oznaczają odpowiednio mężczyznę i kobietę w wieku powyżej 60 lat.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych cenowych GUS. Uwagi jak w tabeli 1.

Tabela B. Wartość minimum socjalnego w 2024 r. w klasach miast (w zł)

Gospodarstwa	Pracownicze						Emeryckie	
	1- osobowe	2- osobowe	3- osobowe	3- osobowe	4- osobowe	5- osobowe	1- osobowe	2- osobowe
Miasta o liczbie mieszkańców	(M + K)/2	M + K	M + K + DM	M + K + DS	M + K + DM + DS	M + K + DM + 2 x DS	(M + K)/2	M + K
Do 25 tys.	1 811,87	3 053,83	4 488,31	4 815,51	5 850,08	7 219,21	1 789,24	3 010,19
25–50 tys.	1 819,48	3 084,22	4 498,47	4 846,48	5 863,41	7 237,84	1 784,65	3 019,74
50–100 tys.	1 787,10	3 019,08	4 459,10	4 803,79	5 810,82	7 165,87	1 765,16	2 983,01
100–250 tys.	1 831,32	3 087,46	4 526,16	4 877,63	5 905,08	7 290,42	1 810,75	3 049,36
250–500 tys.	1 787,23	3 038,60	4 491,18	4 852,82	5 859,02	7 240,59	1 762,41	2 999,83
Pow. 500 tys.	1 895,69	3 190,38	4 659,21	5 027,93	6 075,74	7 505,14	1 858,76	3 138,73
Polska	1 818,35	3 073,08	4 507,94	4 851,86	5 876,50	7 252,77	1 790,58	3 022,49

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych cenowych GUS. Uwagi jak w tabeli A.